

Тѣ ся поклонихъ прѣдъ министра и застаняхъ да чакать заповѣдь.

— Единъ Инглизинъ лордъ, на име Джонъ, ся е изгубилъ прѣзъ тѣзь денье. Да падните по дирѣжъ му и да ми го намѣрите! На ви тука тѣзи бѣлѣжкѣ; тѣя ще ви послужа за да вы поведе отъ дѣ да захваните и какво трѣба да правите. Изгубеныйтъ живѣялъ въ гостиницѣтъ на Желѣзный Якорь.

— Ще му вземинъ почкѣтъ и ще му намѣримъ дирѣжътъ, Ваше Высочество! казахъ двамата тайны съгледачи.

— Хайде вървѣте и да вы видѣхъ.

Съгледачитъ ся поклонихъ и излѣзохъ. А министрътъ възложи на писаря си да достави на върховныйтъ Съвѣтъ на Правосѣдіето записытъ за Воитидовжъ работѣ.

ГЛАВА 43.

Кръчмата на Ганна.

Двамата съгледачи, като проучихъ добръ забѣлѣжкытъ въ бѣлѣжнѣтъ книжкѣ на Магдалинѣ, уплѣтихъ ся къмъ Бейоглу и влѣзохъ въ трапезарійѣтъ на гостиницѣтъ Желѣзный Якорь. Това бѣше точно по планде. Много гости седяхъ та ядахъ, а гостинникътъ съ бѣлѣ шапкѣ на главѣ занимаваше ся съ другытъ слугы та подаваше пълны блюда съ ястіе и прибираше празнытъ що ги вращахъ.

Щомъ видѣ двамата спретно и гыздаво облѣчены новаци, които влѣзохъ, пристѣпи при тѣхъ и ласкателно, като подничахъ златытъ имъ очила и златытъ снѣджеры по гърдытъ имъ, рече имъ.

— Какво могъ да поднесъ на Господаритъ?

— Не знаете ли Италиенскы? продума по Италиенскы единътъ отъ съгледачитъ, като ся приструваше че не зная по грѣцкы.